A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2011. október 27.*

A C-530/09. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Lengyelország) a Bírósághoz 2009. december 18-án érkezett, 2009. október 26-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa**

és

a **Minister Finansów**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, M. Safjan, M. Ilešič, J.-J. Kasel (előadó) és M. Berger bírák,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. december 8-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa képviseletében P. Kuźmiak doradca podatkowy, segítője: M. Witkowiak ekspert,

– a lengyel kormány képviseletében A. Kramarczyk, valamint M. Szpunar és B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében J. Möller és C. Blaschke, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében Z. Chatzipavlou és G. Papagianni, valamint G. Kanellopoulos, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Arena avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében K. Herrmann és D. Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2011. január 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.) 52. cikke a) pontjának és 56. cikke (1) bekezdése b) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Lengyelországban hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: HÉA) hatálya alá tartozó lengyel társaság, az Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa (a továbbiakban: Inter-Mark), valamint a Minister Finansów (pénzügyminiszter) nevében eljáró Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (a poznańi adóhatóság igazgatója, a továbbiakban: Dyrektor) között fennálló jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a HÉA-beszedés céljából azon hely meghatározása, amely a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 A 2006/112 irányelv 45. cikke ekként rendelkezik:

„Ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatások esetén, ideértve az ingatlanügynökök és szakértők szolgáltatásait, valamint az építési munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatásokat, mint például az építészek és építésfelügyeleti irodák munkái, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az ingatlan fekszik."

4 Ezen irányelv 52. cikkének a) pontja előírja:

„A következő szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítették:

a) kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tevékenységek, beleértve az ilyen tevékenységeket szervezők tevékenységét, valamint adott esetben az ezek teljesítéséhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat."

5 Az említett irányelv 56. cikke (1) bekezdésének b) és g) pontja szerint:

„(1) A következő szolgáltatások esetében, amelyeket a Közösségen kívül letelepedett megrendelőnek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltatást nyújtó tagállamától eltérő tagállamban letelepedett adóalanynak nyújtanak, a szolgáltatás teljesítési helyének az a hely minősül, ahol a megrendelő gazdasági tevékenységének székhelye vagy azon állandó telephelye található, amely részére a szolgáltatást nyújtják vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

[...]

b) reklámszolgáltatások;

[...]

g) ingóságok bérbeadása, a közlekedési eszközök kivételével;

[...]”

A nemzeti szabályozás

6 A hozzáadottérték-adóról szóló 2004. március 11-i törvény (Ustawa z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług, Dz. U. 54. szám, 535. alszám) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: HÉA-törvény) 27. cikke (2) bekezdése 3. pontjának a) alpontja a következőképpen rendelkezik:

„A kulturális, a művészeti, a sport-, a tudományos, az oktatási vagy a szórakoztatási szolgáltatások és az ezekhez hasonló olyan szolgáltatások, mint a vásárok és kiállítások, valamint az ezekhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatások esetében […] a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítették."

7 A HÉA-törvény 27. cikke (3) bekezdésének szövege a következő:

„Amennyiben a (4) bekezdés szerinti szolgáltatásokat

1. harmadik országban székhellyel vagy lakhellyel rendelkező természetes vagy jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeti egységek, vagy

2. a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül székhellyel vagy lakhellyel rendelkező adóalanyok

részére nyújtják, a szolgáltatás teljesítési helyének az a hely minősül, ahol a megrendelő székhelye vagy azon állandó telephelye található, amely részére az érintett szolgáltatást nyújtják vagy állandó telephely hiányában, ahol az állandó lakcíme vagy lakhelye van."

8 A HÉA-törvény 27. cikke (4) bekezdésének 2. pontja szerint a (3) bekezdést alkalmazni kell többek között a reklámszolgáltatásokra is.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

9 Az Inter-Mark 2009. február 11-én a HÉA-törvény rendelkezéseinek írásbeli értelmezését kérte a Dyrektortól annak megállapítása érdekében, hogy a vásárok és kiállítások alkalmával standok bérbeadására irányuló szolgáltatások esetében, illetve amennyiben ugyanezen szolgáltatásokat alvállalkozók nyújtják, hol van a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alvállalkozókra vonatkozó résznek nincs jelentősége az előzetes döntéshozatal iránti kérelem szempontjából.

10 Kérelmében az Inter-Mark az általa folytatni kívánt tevékenységet úgy írta le, hogy annak keretében vásári és kiállítási standokat bocsát időszakosan a termékeiket és szolgáltatásaikat ilyen rendezvényeken bemutató ügyfelek rendelkezésére. A standok rendelkezésre bocsátását általában megelőzi a tervezés és a stand látványtervének elkészítése. A szolgáltatásnyújtás adott esetben magában foglalja a stand elemeinek a vásár vagy a kiállítás helyére történő szállítását és felállítását is. A standokat főként külföldi szerződő felek részére adja bérbe, amelyek uniós tagállamokban vagy harmadik országokban rendelkeznek székhellyel vagy lakóhellyel. Az Inter-Mark ugyanakkor nem zárja ki a belföldi személyek részére való szolgáltatásnyújtást. A szóban

forgó standokat előreláthatólag lengyel területen, más uniós tagállamokban, valamint harmadik országokban fogja a bérlők rendelkezésére bocsátani. A szerződés megszűnésével a bérlőknek vissza kell szolgáltatniuk e standokat az Inter-Mark részére.

11 Az Inter-Mark szerint az említett standok rendelkezésre bocsátásának ellenértéke azon díjakon felül értendő, amelyeket a kiállítóknak az érintett rendezvény szervezőjének kell fizetniük a rendezvényen való részvétel lehetőségéért. E díjak fedezik különösen a közös felhasználású ellátási szolgáltatások, a vásári infrastruktúra, valamint a médiaszolgálat költségeit. A stand felállításáért és berendezéséért azonban minden kiállító maga felel, és ennek érdekében veszi igénybe az Inter-Mark szolgáltatásait. Az egyes vásárok és kiállítások alkalmával a látogatóktól szedett belépődíjak kizárólag a szervezőket illetik.

12 Kérelmében az Inter-Mark kifejtette, hogy megítélése szerint az általa nyújtott szolgáltatások reklámszolgáltatásnak minősülnek a 2006/112 irányelv értelmében. Másodlagosan azt állítja, hogy a szóban forgó szolgáltatásokat a közlekedési eszközök kivételével ingóságokra vonatkozó bérbe- vagy haszonbérbeadási, illetve egyéb, hasonló szolgáltatásoknak lehet minősíteni.

13 A Minister Finansów nevében eljáró Dyrektor 2009. május 4-én eseti értelmezést adott ki, amelyben megállapította, hogy az alapügybeli szolgáltatások esetében a HÉA-törvény 27. cikke (2) bekezdése 3. pontjának a) alpontja szerint az a hely tekintendő a teljesítés helyének, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítették. Az értelmezés indokolásaként a Dyrektor arra hivatkozott, hogy a reklám egyfajta meggyőzésre irányuló kommunikáció, amely különböző technikákat és eszközöket használ fel abból a célból, hogy felhívják a figyelmet valamely termékre, szolgáltatásra vagy ötletre. Márpedig az Inter-Mark által végzett tevékenység nem ilyen kommunikációnak, hanem inkább a vásár- és kiállításszervezéshez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásnak felel meg.

14 Az Inter-Mark ezen eseti értelmezéssel szemben keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bíróság elé. Ennek alátámasztására előadta, hogy a Dyrektor által fenntartott értelmezés többek között sérti a 2006/112 irányelv 52. cikkének a) pontját, valamint 56. cikke (1) bekezdésének b), illetve g) pontját, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely az alábbi, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvvel (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) kapcsolatos ítéletekből következik: a C-68/92. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1993. november 17-én hozott ítélet (EBHT 1993., I-5881. o.); a C-69/92. sz., Bizottság kontra Luxemburg ügyben 1993. november 17-én hozott ítélet (EBHT 1993., I-5907. o.); a C-73/92. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 1993. november 17-én hozott ítélet (EBHT 1993., I-5997. o.), valamint a C-327/94. sz. Dudda-ügyben 1996. szeptember 26-án hozott ítélet (EBHT 1996., I-4595. o.); a C-438/01. sz. Design Concept ügyben 2003. június 5-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-5617. o.) és a C-114/05. sz. Gillan Beach ügyben 2006. március 9-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-2427. o.).

15 E körülmények között a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„a) Úgy kell-e értelmezni a [2006/112] irányelv 52. cikke a) pontjának rendelkezéseit, hogy a vásári és kiállítási standoknak a kínálatukat vásárokon és kiállításokon bemutató ügyfelek részére történő időszakos rendelkezésre bocsátása az ezekben a rendelkezésekben szereplő, a vásárok és kiállítások szervezése szolgáltatásokhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások közé tartozik, azaz a kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló szolgáltatásokhoz, amelyek a szolgáltatás tényleges teljesítésének helye szerint adókötelesek,

b) vagy abból kell kiindulni, hogy reklámszolgáltatásokról van szó, amelyek a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében azon hely szerint adókötelesek, ahol a megrendelő gazdasági tevékenységének székhelye vagy azon állandó telephelye található, amely részére a szolgáltatást nyújtják vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van,

ha ezek a szolgáltatások standoknak a kínálatukat vásárokon és kiállításokon bemutató ügyfelek részére való időszakos rendelkezésre bocsátását érintik, amelyet általában megelőz a tervezés és a stand látványtervének elkészítése, valamint adott esetben a stand elemeinek a vásár és a kiállítás helyére történő szállítása és felállítása, és a szolgáltató ügyfelei, akik kiállítják termékeiket és szolgáltatásaikat, külön díjat fizetnek a mindenkori rendezvény szervezőjének a vásáron vagy kiállításon való részvétel puszta lehetőségéért, amely különösen a közös felhasználású ellátási szolgáltatások, a vásári infrastruktúra, a médiaszolgálat stb. költségeit foglalja magában?

Minden kiállító maga felel saját standja felállításáért és berendezéséért, és ennek érdekében veszi igénybe a szóban forgó, értelmezésre szoruló szolgáltatásokat.

A vásárok és kiállítások szervezői a szervezőket, és nem a szolgáltatókat illető külön belépődíjat szednek a látogatóktól a belépésért."

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

16 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2006/112 irányelvet akként kell-e értelmezni, hogy az a szolgáltatásnyújtás, amelynek keretében a termékeiket és szolgáltatásaikat vásárokon és kiállításokon bemutató ügyfelek részére kiállítási standokat terveznek, időszakosan a rendelkezésükre bocsátanak, illetve adott esetben szállítanak és felállítanak, a 2006/112 irányelv 52. cikke a) pontjában

foglalt valamely tevékenység szervezéséhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásnyújtásnak vagy az említett irányelv 56. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt reklámszolgáltatásnak minősül-e.

17 Ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos választ adhassunk, amint az Inter-Mark és a Bizottság is jelezte, mindenekelőtt azt kell megvizsgálni, hogy a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozhat-e az olyan szolgáltatásnyújtás, mint amely az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben szerepel.

18 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság kimondta: ahhoz, hogy valamely eladásösztönző intézkedés a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében, melynek szövege megegyezik a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövegével, reklámszolgáltatásnak minősüljön, elegendő, ha ahhoz olyan üzenet továbbítása kapcsolódik, amelynek célja, hogy az eladás növelése érdekében tájékoztassa a fogyasztóközönséget valamely termék vagy szolgáltatás létezéséről és tulajdonságairól (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 18. pontját).

19 Ugyanez vonatkozik minden olyan tevékenységre, amely valamely reklámkampány elválaszthatatlan részét képezi, és emiatt hozzájárul a reklámüzenet továbbításához. Erről van szó egy meghatározott hirdetéshez használt reklámhordozó előállítása esetén (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 19. pontját).

20 Ebből következik, hogy a vásári és kiállítási stand tervezéséből és időszakos rendelkezésre bocsátásából álló szolgáltatásnyújtás akkor minősül reklámszolgáltatásnak a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, ha e standot a bérlő olyan üzenet továbbítására használja, amelynek célja, hogy az eladás növelése érdekében tájékoztassa a fogyasztóközönséget valamely termék vagy szolgáltatás létezéséről és tulajdonságairól, vagy valamely reklámkampány elválaszthatatlan részét képezi, és emiatt hozzájárul a reklámüzenet továbbításához. Erről van szó különösen

abban az esetben, ha az említett stand eladásösztönző rendezvények szervezésére vagy reklámhordozóként olyan üzenet továbbítására szolgál, amely termékek létezéséről és tulajdonságairól tájékoztatja a fogyasztóközönséget.

21 Ha viszont a stand nem felel meg e feltételeknek, az alapügybeli szolgáltatásnyújtás nem minősülhet a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti reklámszolgáltatásnak.

22 Továbbá, amennyiben ilyen esetben a tervezett szolgáltatásnyújtás nem tartozik a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá, meg kell vizsgálni, hogy e szolgáltatásnyújtásra kiterjed-e ezen irányelv 52. cikke a) pontjának hatálya.

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az olyan szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatban, amelyek a 2006/112 irányelv 52. cikkének a) pontjában foglalt szolgáltatásokhoz hasonló tevékenységhez kapcsolódó járulékos szolgáltatásoknak minősíthetők, és amelyek között a vásár- és kiállításszervezői tevékenység is szerepel, a Bíróság kimondta, hogy a hatodik irányelvnek a 2006/112 irányelv 52. cikke a) pontjának szövegével azonos szövegezésű 9. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő különböző szolgáltatástípusok közös jellemzője különösen az, hogy azokat általában konkrét rendezvények alkalmával nyújtják, és mivel ezek pontosan meghatározott helyszíneken zajlanak, főszabály szerint könnyen megállapítható, hogy ténylegesen hol történik ezen összetett szolgáltatások teljesítése (a fent hivatkozott Gillan Beach ügyben hozott ítélet 24. pontja).

24 Ebből következik, hogy az olyan szolgáltatásnyújtás, mint amely az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben is szerepel, akkor minősülhet járulékos szolgáltatásnak a 2006/112 irányelv 52. cikkének a) pontja értelmében, ha a tervezés és időszakos rendelkezésre bocsátás olyan standra vonatkozik, amely kulturális, művészeti,

sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tematikájú vásár vagy kiállítás céljára szolgál, vagy az olyan mintának felel meg, amelynek formáját, méretét, anyagösszetételét, illetve vizuális megjelenését az adott vásár vagy kiállítás szervezője határozta meg.

25 Amint a Bírósághoz észrevételt benyújtó minden érdekelt fél egyetértőleg hangsúlyozta: ilyen esetben a meghatározott vásár és kiállítás céljára használt stand tervezését és időszakos rendelkezésre bocsátását az e vásár és kiállítás szervezője által végzett tevékenységhez kapcsolódó járulékos szolgáltatásnak kell tekinteni, amely a 2006/112 irányelv 52. cikke a) pontjának hatálya alá tartozik.

26 E tekintetben pedig az a lényeges, hogy a standot olyan vásár vagy kiállítás céljából szolgáltassák, amely akár egy, akár többszöri alkalommal, de egyetlen meghatározott helyen kerül megrendezésre. Tekintettel ugyanis arra, hogy a 2006/112 irányelv 52. cikkének a) pontja azt követeli, hogy a HÉA-t ott szedjék be, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik, félő, hogy e rendelkezés alkalmazása rendkívül bonyolult lenne olyan stand szolgáltatása esetén, amelyet különböző tagállamokban rendezett vásárokon vagy kiállításokon használnak, és így veszélyeztetné a HÉA megbízható és pontos beszedését.

27 Végül, feltéve hogy egyes esetekben az alapügybeli szolgáltatásnyújtás nem tartozik sem a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdése b) pontjának, sem pedig az 52. cikke a) pontjának hatálya alá, ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos választ adhassunk, meg kell vizsgálni, hogy az említett irányelv mely más rendelkezése vonatkozhat még e szolgáltatásnyújtásra.

28 E tekintetben az említett szolgáltatásnyújtás jellemzői alapján meg kell állapítani, hogy ilyen feltételek mellett a stand fizikai alkotórészeinek ellenérték fejében történő

időszakos rendelkezésre bocsátását kell a szolgáltatásnyújtás meghatározó elemének tekinteni. Ilyen esetben az említett szolgáltatásnyújtást a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének g) pontja szerinti ingóságok bérbeadásának kell minősíteni. Amint a jelen ítélet 26. pontjából következik, különösen erről van szó abban az esetben, ha az említett standot különböző tagállamokban rendezett vásárokon vagy kiállításokon használják fel.

29 Mindenesetre a vizsgált helyzettől eltekintve hozzá kell tenni, hogy a német kormány állításával szemben nem lehet a 2006/112 irányelv 45. cikke szerinti ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásnak tekinteni az olyan szolgáltatásnyújtást, mint amely az alapügyben szerepel.

30 Ugyanis a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy kizárólag az ingatlannal kellőképpen közvetlen kapcsolatban álló szolgáltatások tartozhatnak a 45. cikk hatálya alá (lásd analógia útján a C-166/05. sz. Heger-ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-7749. o.] 24. pontját a hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja vonatkozásában).

31 Márpedig meg kell állapítani, hogy az alapügybeli tervezett szolgáltatásnyújtás nem áll közvetlen kapcsolatban ingatlannal, és e tekintetben az sem elegendő, hogy a vásári és kiállítási standot kifejezetten valamely ingatlanon, vagy annak belső terében kell időszakosan felállítani.

32 A tényállás megítélésére kizárólagos hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságokra hárul az a feladat, hogy az adott ügy sajátos körülményeire tekintettel meghatározzák a szóban forgó szolgáltatásnyújtás lényeges jellemzőit e szolgáltatás 2006/112 irányelv szerinti minősítése érdekében.

33 A fenti megfontolások összességére figyelemmel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/112 irányelvet akként kell értelmezni, hogy az a szolgáltatásnyújtás, amelynek keretében a termékeiket és szolgáltatásaikat vásárokon és kiállításokon bemutató ügyfelek részére vásári vagy kiállítási standot terveznek, időszakosan a rendelkezésükre bocsátanak, illetve adott esetben szállítanak és felállítanak:

– ezen irányelv 56. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozik, ha e standot reklám céljára tervezték, és ilyen célra használják;

– az említett irányelv 52. cikke a) pontjának hatálya alá tartozik, ha az említett standot kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tematikájú vásár vagy kiállítás céljára tervezték és bocsátották időszakosan rendelkezésre, vagy az olyan mintának felel meg, amelynek formáját, méretét, anyagösszetételét, illetve vizuális megjelenését az adott vásár vagy kiállítás szervezője határozta meg;

– ugyanezen irányelv 56. cikke (1) bekezdése g) pontjának hatálya alá tartozik, ha e stand fizikai alkotórészeinek ellenérték fejében történő időszakos rendelkezésre bocsátása jelenti az említett szolgáltatásnyújtás meghatározó elemét.

A költségekről

34 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvet akként kell értelmezni, hogy az a szolgáltatásnyújtás, amelynek keretében a termékeiket és szolgáltatásaikat vásárokon és kiállításokon bemutató ügyfelek részére vásári vagy kiállítási standot terveznek, időszakosan a rendelkezésükre bocsátanak, illetve adott esetben szállítanak és felállítanak:

– **ezen irányelv 56. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozik, ha e standot reklám céljára tervezték, és ilyen célra használják;**

– **az említett irányelv 52. cikke a) pontjának hatálya alá tartozik, ha az említett standot kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tematikájú vásár vagy kiállítás céljára tervezték és bocsátották időszakosan rendelkezésre, vagy az olyan mintának felel meg, amelynek formáját, méretét, anyagösszetételét, illetve vizuális megjelenését az adott vásár vagy kiállítás szervezője határozta meg;**

– **ugyanezen irányelv 56. cikke (1) bekezdése g) pontjának hatálya alá tartozik, ha e stand fizikai alkotórészeinek ellenérték fejében történő időszakos rendelkezésre bocsátása jelenti az említett szolgáltatásnyújtás meghatározó elemét.**

Aláírások